คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๓/๒๕๕๗

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำให้การผู้กล่าวหา พยาน และเอกสารในสำนวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ข้าราชการบำนาญ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่น เพื่อขอสำเนาเอกสารคำให้การผู้กล่าวหา พยาน และเอกสารในสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ที่ ๑๘๙๐/๒๕๕๔ อ้างว่าเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีของศาลปกครอง

สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่นมีหนังสือ ที่ ๐๐๑๙.๕๕/๙๕๓๕ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา บัญญัติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะผู้ที่มีชื่อปรากฏในสำนวน และเฉพาะของตนเท่านั้น ผู้อุทธรณ์ไม่มีชื่อในสำนวนแต่อย่างใด หากผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต้องขอให้ศาลเป็นผู้ออกหมายเรียก

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เทศบาลนครขอนแก่นได้มอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนว่านางสาว ข. กระทำความผิดฐานจัดให้มีหรือ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๙๓ /๒๕๕๗

ดำเนินการก่อสร้างอาคารให้ผิดไปจากแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาและส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการพิจารณา ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยอ้างว่าได้รับความเสียหายและเป็นผู้ร้องเรียนต่อเทศบาลนครขอนแก่น แต่สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่นปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณา สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่นมีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๑๙๑๕๕/๓๔๕๖ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕๖ วางหลักว่า "บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน หรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ" ซึ่งการที่บุคคลจะขอตรวจและคัดสำเนาคำให้การ หรือเอกสารประกอบคำให้การในชั้นสอบสวนได้นั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ วรรคแรก (๖) และวรรคสาม มีหลักการว่า จำเลย และหรือผู้เสียหายจะขอตรวจและคัดสำเนาคำให้การของตน หรือเอกสารประกอบคำให้การของตนในชั้นสอบสวนได้ต่อเมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้เสียหายในคดี สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่นจึงปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ เนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๘ บัญญัติวิธีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไว้โดยเฉพาะแล้ว โดยจำเลย และหรือผู้เสียหายจะขอตรวจและคัดสำเนาคำให้การของตนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตนในชั้นสอบสวนได้ต่อเมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว ซึ่งกรณีนี้ไม่เข้าเงื่อนไขที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ใช่จำเลยหรือผู้เสียหายในคดีดังกล่าว ดังนั้น การที่สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่นปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้นคณะกรรมการฯ เห็นพ้องด้วย

คำวินิจฉัย ที่ สค ๙๓ /๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร	หัวหน้าคณะที่ ๔
ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม	กรรมการ
นางมัลลิกา คุณวัฒน์	กรรมการ
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฎ์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ **วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗**